

Två dikter

Av Gunnar Ekelöf

"Isa var en stor profet!", så utropade
 en vek och svärmisk ung kavkasisk mördare
 Och Dostoievskij skildrar hans glänsande blick
 sen de läst evangeliet i Döda Huset
 De orden har förföljt mig sen min ungdom
 En stor — men var han god? Han begick självmord
 genom att låta andra begå självmord på honom
 hypnotiserade dem att simulera
 vad som kan kallas en ställföreträdande handling
 Av denna handling uppstod sekterismen
 av sekterismen caesaropapismen
 av caesaropapismen lutheranismen
 och andra kyrkor, och av dem pogromerna
 perpetuerandet av blodshämnden
 diskriminierandet av oliktankande
 Var Isa en stor profet? Det hela skedde
 innan han nått åldern för ättestupan
 Den ålder då en man som inte kan tjäna längre
 själv begår självmord, utan hjälp av andra.

Det talas om förföljelserna av kristna
 Det finns kataloger på Martyrerna
 För inte längesen var Colosseum heligt
 De romerska fascisterna gjorde pogromer
 på överflödiga, och judar. Ingen romare
 såg annat än en judisk sekt i kristendomen
 Det var den också. Sen kom kyrkan
 Roms arvtageraka, och plögade och plnade
 i ödmjukhet och "För Guds större ära",
 utom de oliktankande, den korsfästes mördare
 Ett folk blev märkt som denne olyckliges mördare
 När andan fallit på behandlat därefter:
 Pogromer och pogromer, enskild skuld
 som görs till allmänt godtycke, behov
 av säkring eller åskledare. En dogm
 som varken avskaffats i Rom eller Moskva.